

ה"ט 40345/07/22 - שושנה תורגמן 2. קר שירותי רפואה בע"מ נגד אלירן פחימה

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 40345-07-22 תורגמן נ' פחימה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן
מבקשים 1. שושנה תורגמן 2. קר שירותי רפואה בע"מ
נגד
משיבים אלירן פחימה

החלטה

בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק הטרדה מאיימת"). לטענת המבקשים, המשיב שלו סכסוך עסקי עם המבקשת 2 (להלן: "החברה"), מגיע למקום עסקה של החברה ומטריד את עובדי המקום ובהם את המבקשת מס' 1 שהינה מנהלת הסניף, מתוך מטרה להפריע לפעילות העסקית של החברה, עד אשר יוחזר לו כספו.

אין חולק על כך שביום 17.7.22 כבר הגישה החברה בקשה זהה לבית משפט זה, אשר נדחתה ביום 19.7.22 על ידי כב' השופטת שרונה צור גינור, בקביעה כי תאגיד אינו יכול להגיש תובענה על פי חוק הטרדה מאיימת (ה"ט 32051-07-22), אלא שהמבקשים טוענים כי החלטה זו בטעות יסודה, שכן קיימים הליכים אחרים בהם הכיר בית המשפט באפשרותו של תאגיד לתבוע מכוח חוק הטרדה מאיימת. לחילופין ועל מנת להתגבר על מכשול זה, מוגשת התובענה גם על ידי המבקשת 1.

לאחר עיון בטענות המבקשים, לא מצאתי לנכון ליתן צו במעמד צד אחד.

אכן, השאלה האם תאגיד רשאי להגיש תובענה על פי חוק הטרדה מאיימת, הינה שאלה כבדת משקל ואין לגביה עדיין הכרעה של בית המשפט העליון. כשם שישנם הליכים, שחלקם מוזכרים על ידי המבקשים, בהם הוכרה זכותו של התאגיד לתבוע, קיימים פסקי דין אחרים בהם נקבע כי החוק מיועד להגנת בני אדם בשר ודם בלבד (לפסיקה לגישה דומה לזו של כב' השופטת צור גינור ראה למשל: ה"ט (שלום ת"א) 4381-04-12 **קרן גימלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' גרינברג** [ניתן ביום 23.4.2012]; ה"ט (שלום חיפה) 51822-03-18 **קבוצת אריאג בע"מ נ' גבאי** [ניתן ביום 25.3.2018]; ה"ט (שלום קריות) 5246-06-17 **קווי הגליל שירות מוניות סדיר בע"מ נ' מסרי** [ניתן ביום 4.6.2017]).

אין מקום להכריע בשאלה זו בגדר התיק שבפני, ועל כן לא אחווה לגביה עמדה. הטעם לכך הינו, כי אין ההליך שבפני דרך לעקוף פסק דין שניתן על ידי מותב אחר כאמור. הדרך להביא עניין זה לבחינה מחודשת הינה על דרך הגשת ערעור על פסק דינה של כב' השופטת צור - גינור לבית המשפט המחוזי בחיפה, ולא על דרך תקיפת ההחלטה באמצעות הגשת הליך זהה, שכן ההליך החדש חסום מחמת השתק עילה.

אשר על כן, אני מוחק את החברה - המבקשת 2 מההליך הנוכחי.

האם המסקנה משתנה לגבי המבקשת 1? מוכן אני לצאת מנקודת הנחה, מבלי לקבוע בה מסמרות, כי הטרדה כנגד תאגיד, יכולה להוות גם הטרדה כנגד עובדי התאגיד, אלא שאין מקום שכאשר נחסמה התובענה של התאגיד בהעדר עילה, תיווצר עילה לעובדי התאגיד, רק מהטעם שהמשיב מפריע לעובדי התאגיד בעבודתם, על מנת להפריע לעסקו של התאגיד. אציין בהקשר זה כי גם על פי גישות המכירות בזכות התביעה של תאגיד יש להשתמש בו כלפי תביעת עובדי חברה, באופן מצמצם (ראה הפסיקה לגבי החוק המקביל באנגליה *R. v Buxton (Ivan David)* [2011] 1 W.L.R. 857). מעיון בבקשה ובתצהירה של המבקשת 1 לא ראיתי כי הועלתה טענה להטרדה ספציפית של המבקשת 1, וגם לא התבקש סעד ספציפי על ידה אלא כמפורט בסעיף 15 לבקשה, מתבקש סעד המכוון כלפי כל עובדי החברה, היינו דומה כי הבקשה הוגשה לכאורה על ידי המבקשת 1 רק מתוקף תפקידה כמנהלת סניף, ובאופן מלאכותי על מנת לעקוף את ההחלטה בתיק הקודם.

השורה התחתונה היא זו, אמנם לא אדחה את הבקשה על הסף, אך לא אתן צו במעמד צד אחד. על המבקשת 1 יהא לשכנע את בית המשפט, כי קיים לה אישית, להבדיל מרצון להגן על התאגיד, חשש אישי להטרדה מאיימת כמשמעותה בחוק.

לצורך כך בלבד, אני קובע דיון במעמד הצדדים בפני השופט התורן ליום 26.7.22 שעה 11:00.

המבקשת 1 תדאג להמציא את הבקשה ואת החלטתי זו למשיב במסירה אישית בתוך 24 שעות.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.